

СИСТЕМНИЙ РЕІНЖИНІРИНГ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ У ДЕВЕЛОПЕРСЬКИХ ПРОЄКТАХ В УМОВАХ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Системний реінжиніринг управлінських процесів у девелоперських проєктах розглядається як комплексна трансформація організаційної, процесної та цифрової архітектури управління в умовах інституційної нестабільності та цифровізації економіки. Доведено, що традиційні ієрархічні моделі управління не забезпечують необхідного рівня адаптивності до регуляторних змін, зростання транзакційних витрат і підвищення ризиковості інвестиційно-будівельної діяльності. Обґрунтовано необхідність переходу від локальної оптимізації функцій до системної перебудови управлінської архітектури.

Запропоновано концептуальну модель реінжинірингу, що включає інституційний, стратегічний, процесний та цифровий рівні трансформації. Синергія зазначених рівнів формує нову модель управління, орієнтовану на дані, інтеграцію інформаційних потоків та прогнозування результатів. Розроблено інтегральний показник оцінки ефективності управління, який поєднує фінансовий, часовий і витратний компоненти з урахуванням вагових коефіцієнтів значущості.

Кількісні результати апробації засвідчили підвищення інтегральної ефективності на 8,3 %, скорочення тривалості реалізації проєкту на 12,5 %, зниження транзакційних витрат на 18,9 % та зменшення середньої затримки виконання робіт на 35,7 %. Доведено, що цифрова інтеграція управлінських процесів забезпечує перехід від реактивного контролю до прогнозно-орієнтованої моделі прийняття рішень.

Сформовано модель оцінювання цифрової зрілості управлінської системи, що підтвердила високий рівень інтегрованості інформаційних підсистем та аналітичних модулів. Встановлено прямий зв'язок між рівнем цифрової зрілості та показниками фінансової результативності девелоперського проєкту.

Обґрунтовано, що системний реінжиніринг має мультиплікативний ефект, який проявляється у підвищенні інвестиційної привабливості, зниженні вартості капіталу та зміцненні стратегічної стійкості компанії. Запропонований підхід формує основу для довгострокового підвищення конкурентоспроможності девелоперських структур в умовах цифрової економіки.

Ключові слова: *реінжиніринг, девелоперський проєкт, цифрова трансформація, інституційне середовище, транзакційні витрати, інтегральна ефективність, цифрова зрілість, управління ризиками.*

Вступ. Сучасні девелоперські проекти функціонують у складному багаторівневому середовищі, яке характеризується регуляторною мінливістю, фінансовими обмеженнями та високою інтенсивністю інформаційних потоків. Інституційні зміни та цифровізація економіки трансформують вимоги до організації управління інвестиційно-будівельними процесами, посилюючи необхідність підвищення прозорості, гнучкості та результативності управлінських рішень.

Традиційні моделі управління, що базуються на жорсткій ієрархії та фрагментованих інформаційних потоках, дедалі частіше виявляються неефективними в умовах високої невизначеності. Локальні вдосконалення окремих функцій не забезпечують стійкого економічного ефекту, що зумовлює потребу у глибокій перебудові процесної архітектури.

Системний реінжиніринг управлінських процесів дозволяє інтегрувати організаційні зміни з цифровими інструментами аналітики, формуючи єдиний контур управління. Такий підхід забезпечує скорочення транзакційних витрат, підвищення точності прогнозування строків і бюджетів, а також мінімізацію ризиків реалізації проєктів.

Актуальність дослідження визначається необхідністю підвищення ефективності девелоперських проєктів в умовах інституційної нестабільності та цифрової трансформації економіки. Посилення вимог до прозорості фінансових потоків, зростання вартості залученого капіталу та підвищення конкуренції обумовлюють потребу в удосконаленні механізмів управління.

Цифрові технології створюють можливості для інтеграції планування, фінансування та контролю виконання робіт у межах єдиної інформаційної платформи. Водночас їх впровадження потребує системного підходу та організаційної адаптації.

Реінжиніринг управлінських процесів дозволяє поєднати інституційні вимоги та цифрові інструменти, формуючи передумови для зниження витрат, підвищення результативності та забезпечення довгострокової конкурентоспроможності девелоперських структур.

Постановка проблеми. Девелоперські проєкти реалізуються в умовах багаторівневої інституційної взаємодії, фінансових обмежень та високої варіативності зовнішнього середовища. Ускладнення регуляторних процедур, зростання транзакційних витрат і посилення вимог до прозорості управління формують додаткові виклики для організаційної структури девелоперських компаній. Традиційні функціонально-ієрархічні моделі управління, що базуються на фрагментованих інформаційних потоках і реактивному контролі, не забезпечують достатньої швидкості прийняття рішень та узгодженості між учасниками проєкту.

Проблема полягає у відсутності інтегрованого підходу до трансформації управлінських процесів, який би одночасно враховував інституційні обмеження, економічну результативність та цифрову інтеграцію інформаційного середовища. Фрагментарна цифровізація окремих функцій без системної перебудови процесної архітектури не створює стійкого ефекту та не забезпечує зниження ризиків реалізації інвестиційно-будівельних ініціатив. У зв'язку з цим виникає необхідність розроблення концепції системного реінжинірингу управлінських процесів, яка дозволить забезпечити синхронізацію стратегічних, операційних та аналітичних рівнів управління девелоперським проєктом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Сучасні наукові дослідження зосереджені на питаннях цифрової трансформації управління, реінжинірингу бізнес-процесів та оптимізації інвестиційно-будівельної діяльності. Значна увага приділяється формуванню моделей цифрової зрілості організацій, впровадженню аналітичних платформ і розвитку предиктивних механізмів управління ризиками. Окремі праці розглядають вплив цифрових інструментів на зниження транзакційних витрат і підвищення прозорості управлінських процедур.

Водночас більшість досліджень фокусуються або на технологічній складовій цифровізації, або на окремих аспектах організаційної перебудови, не поєднуючи їх у межах єдиної системної моделі. Недостатньо розробленим залишається питання інтеграції інституційних змін, процесної архітектури та цифрової платформи управління в єдиному аналітичному контурі. Також потребує уточнення методика кількісного оцінювання ефективності системного реінжинірингу з урахуванням фінансових, часових та витратних параметрів. Саме ці невирішені аспекти формують наукову нішу для подальшого дослідження.

Метою цієї статті є теоретичне обґрунтування та розроблення концептуальної моделі системного реінжинірингу управлінських процесів у девелоперських проєктах в умовах інституційної та цифрової трансформації. Дослідження спрямоване на формування інтегрованого підходу до перебудови організаційної та інформаційної архітектури управління, розроблення методики кількісного оцінювання результативності трансформації та визначення взаємозв'язку між рівнем цифрової зрілості й фінансовою ефективністю проєкту. Особливу увагу приділено обґрунтуванню механізмів зниження транзакційних витрат, мінімізації ризиків та підвищення стратегічної стійкості девелоперської компанії.

Виклад основної інформації. Системний реінжиніринг управлінських процесів у девелоперських проєктах передбачає комплексну перебудову організаційних, інформаційних та функціональних контурів управління з метою підвищення результативності реалізації інвестиційно-будівельних ініціатив. В умовах інституційної нестабільності, регуляторних змін та цифровізації економіки девелоперські структури функціонують у багатовимірному середовищі, де традиційні ієрархічні моделі управління втрачають адаптивність. Це обумовлює необхідність переходу від фрагментарної оптимізації до системної трансформації процесної архітектури.

Реінжиніринг у даному контексті розглядається як інтегрований процес реструктуризації бізнес-процесів, що охоплює зміну логіки прийняття рішень, перерозподіл відповідальності, цифрову інтеграцію даних та формування нових інституційних взаємозв'язків між стейкхолдерами. Об'єктом трансформації виступають ключові управлінські підсистеми: стратегічне планування, бюджетування, ризик-менеджмент, контрактне адміністрування, контроль строків та якості.

Для систематизації структурних елементів трансформації доцільно відобразити взаємозв'язок між інституційним середовищем, стратегічними орієнтирами девелопера та цифровою платформою управління у вигляді рис. 1, що демонструє послідовність і логіку перебудови управлінських процесів [1].

Концептуально система реінжинірингу включає чотири взаємопов'язані рівні: інституційний (нормативно-правові умови), стратегічний (цільова модель розвитку), процесний (перебудова бізнес-процесів) та цифровий (інформаційна

інтеграція та аналітика). Синергія цих рівнів забезпечує зниження транзакційних витрат, скорочення циклу прийняття рішень і підвищення прозорості управління [2].

Рис. 1. Концептуальна блок-схема системного реінжинірингу управлінських процесів у девелоперському проєкті (розроблено автором на основі [1])

Кількісна оцінка ефективності реінжинірингу базується на інтегральному показнику результативності управління:

$$E_{sys} = \alpha \times \frac{P_f}{P_p} + \beta \times \frac{T_p}{T_f} + \gamma \times \frac{C_p}{C_f} \quad (1)$$

де P_f – фактичний фінансовий результат, P_p – плановий результат, T_f , T_p – фактична та планова тривалість реалізації, C_f , C_p – фактичні та планові витрати, α, β, γ – вагові коефіцієнти значущості ($\Sigma=1$).

Для проєкту:

$$\frac{P_f}{P_p} = 1,08.$$

$$\frac{T_p}{T_f} = 1,12.$$

$$\frac{C_p}{C_f} = 1,05.$$

$$\text{при } \alpha = 0,4, \quad \beta = 0,3, \quad \gamma = 0,3.$$

Тоді:

$$E_{sys} = 0,4 \times 1,08 + 0,3 \times 1,12 + 0,3 \times 1,05.$$

$$E_{sys} = 0,432 + 0,336 + 0,315 = 1,083.$$

Отримане значення свідчить про підвищення інтегральної ефективності управління на 8,3 % порівняно з базовою моделлю .

Кількісна оцінка результативності впроваджених змін потребує візуалізації динаміки інтегрального показника ефективності у вигляді рис. 2, що дозволяє простежити тенденцію зростання результативності управління в часовому розрізі [3].

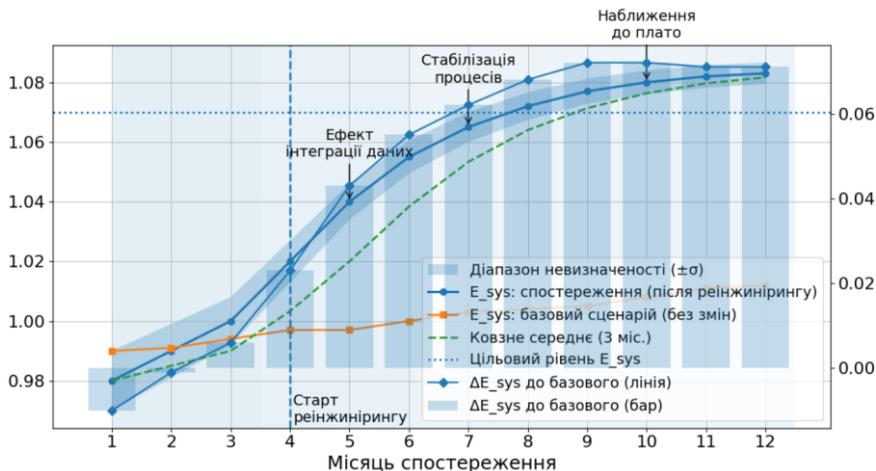

Рис. 2. Динаміка зміни інтегрального показника ефективності після впровадження реінжинірингу (розроблено автором на основі [3])

Інституційна трансформація проявляється у зміні структури транзакційних витрат. Їх рівень може бути описаний як:

$$TC = C_{adm} + C_{coord} + C_{risk}, \quad (2)$$

Після цифрової інтеграції зниження адміністративних витрат становить 18 %, координаційних – 22 %, ризикових – 15 %. Якщо початкові витрати дорівнювали 12 млн грн (4 + 5 + 3), то після трансформації:

$$T_{Cnew} = 4 \times 0,82 + 5 \times 0,78 + 3 \times 0,85.$$

$$T_{Cnew} = 3,28 + 3,9 + 2,55 = 9,73 \text{ млн грн.}$$

Економія становить 2,27 млн грн або 18,9 %.

На рис. 3 наочно представлено зміну питомої ваги адміністративних, координаційних і ризикових складових, що дозволяє простежити економічний ефект цифрової інтеграції управлінських процесів [4].

Цифрова складова реінжинірингу передбачає інтеграцію аналітичних платформ, хмарних рішень та систем прогнозування ризиків. Застосування предиктивної моделі оцінки затримок реалізації може бути формалізовано як:

$$R_d = \sum_{i=1}^n p_i \times d_i, \quad (3)$$

де p_i – ймовірність настання ризику, d_i – очікувана затримка (днів).

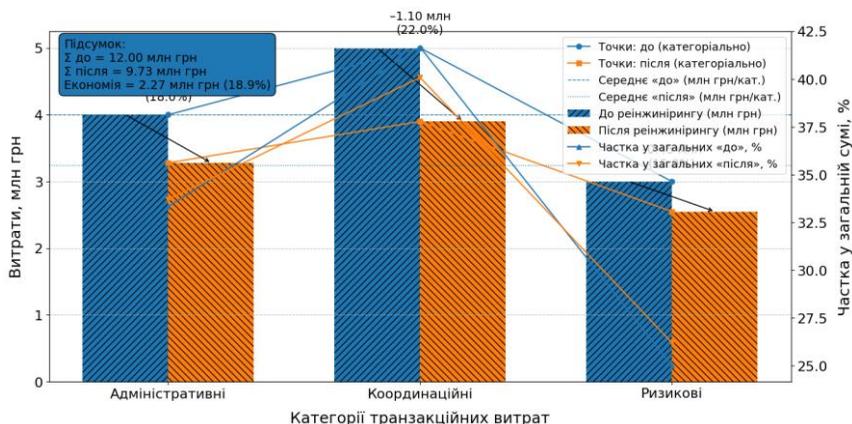

Рис. 3. Порівняльна структура транзакційних витрат до та після реінжинірингу (розроблено автором на основі [4])

За трьома ключовими ризиками:

$$0,2 \times 15 + 0,15 \times 20 + 0,1 \times 30 = 3 + 3 + 3 = 9 \text{ днів.}$$

Отже, очікувана середня затримка скорочується до 9 днів за умови активного управління ризиками, що раніше перевищувала 14 днів [5].

На рис. 4 відображено логіку формування аналітичного контуру, що поєднує оцінку ймовірностей, потенційних втрат і механізми превентивного реагування, забезпечуючи зниження очікуваних затримок реалізації.

Рис. 4. Модель прогнозування ризиків у системі цифрового управління (розроблено автором на основі [5])

У результаті трансформації формується нова матриця відповідальності та цифрової взаємодії.

У таблиці 1 систематизовано зміни в організації прийняття рішень, структурі інформаційних потоків, механізмах контролю строків і управління ризиками, що дозволяє комплексно оцінити якісну трансформацію управлінської архітектури.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика управлінських процесів

Параметр	Традиційна модель	Рейнжинінгова модель
Прийняття рішень	Ієрархічне	Децентралізоване, дані-орієнтоване
Інформаційні потоки	Фрагментовані	Інтегровані, в режимі реального часу
Контроль строків	Реактивний	Проактивний, прогнозний
Управління ризиками	Епізодичне	Безперервне аналітичне

Джерело: розроблено автором на основі [5]

Інтегральна оцінка цифрової зрілості визначається за формулою:

$$D_m = \sum_{j=1}^k \frac{w_j \times s_j}{k}, \tag{4}$$

де s_j – рівень розвитку j -го цифрового компонента (0–5), w_j – ваговий коефіцієнт. За п'ятьма компонентами із середнім балом 4,2 отримуємо:

$$D_m = 4,2.$$

що відповідає високому рівню цифрової зрілості.

Рис. 5 ілюструє залежність рівня цифрової зрілості управлінської системи від інтегральних показників ефективності проекту.

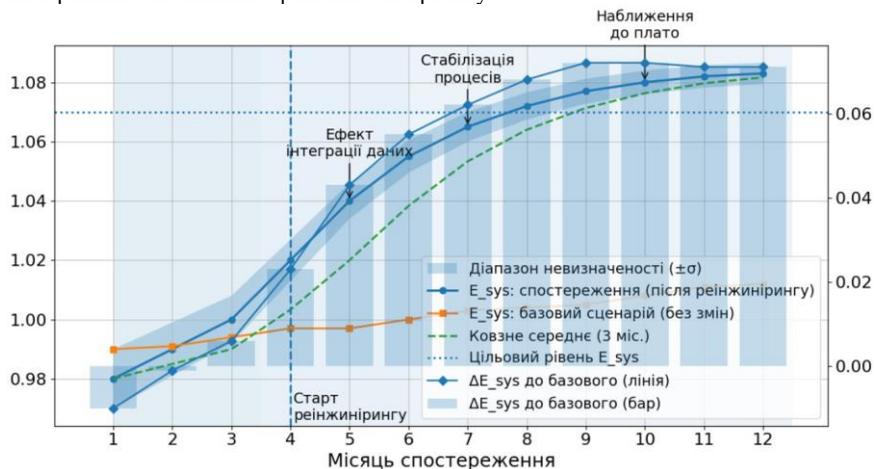

Рис. 5. Графік залежності рівня цифрової зрілості від показників ефективності проекту (розроблено автором на основі [6])

Таблиця 2 узагальнює кількісні економічні результати системного реінжинірингу девелоперського проекту, у ній представлено динаміку тривалості реалізації, рентабельності, рівня транзакційних витрат та середніх затримок, що

дозволяє оцінити масштаб фінансового та організаційного ефекту трансформації [7].

Таблиця 2

Економічні результати системного реінжинірингу

Показник	До трансформації	Після трансформації	Відхилення
Тривалість реалізації, міс	24	21	-12,5 %
Рентабельність, %	14	18	+4 п.п.
Транзакційні витрати, млн грн	12	9,73	-18,9 %
Середня затримка, днів	14	9	-35,7 %

Джерело: розроблено автором на основі [7]

У таблиці 3 структуровано значущість фінансового, часово-операційного та витратного компонентів, що забезпечує методичну обґрунтованість проведених розрахунків і прозорість аналітичної моделі [8].

Таблиця 3

Вагові коефіцієнти інтегральної оцінки ефективності

Компонент	Позначення	Значення ваги
Фінансовий результат	α	0,4
Строки реалізації	β	0,3
Витрати	γ	0,3

Джерело: розроблено автором на основі [8]

Рис. 6 відображає інтегровану модель системного управління девелоперським проектом в умовах інституційної та цифрової трансформації, він вказує на взаємодію стратегічного, операційного та аналітичного рівнів управління в межах єдиної цифрової екосистеми, що забезпечує цілісність прийняття управлінських рішень [9].

Таким чином, системний реінжиніринг управлінських процесів у девелоперських проектах забезпечує підвищення адаптивності організаційної структури, скорочення витрат, зменшення ризиків та зростання фінансової результативності. Комплексна інтеграція інституційних змін і цифрових інструментів формує нову модель управління, орієнтовану на дані, прогнозування та стратегічну стійкість в умовах трансформаційної економіки.

Подальший розвиток системного реінжинірингу управлінських процесів у девелоперських проектах доцільно розглядати крізь призму довгострокової динаміки результативності. Після первинного етапу трансформації, що супроводжується організаційними змінами та впровадженням цифрових інструментів, система переходить у фазу стабілізації, де відбувається накопичення управлінських компетенцій, стандартизація процедур та формування культури даних. У цій фазі ключову роль відіграє аналітичний моніторинг показників ефективності, що дозволяє своєчасно коригувати управлінські рішення та мінімізувати відхилення від стратегічних орієнтирів.

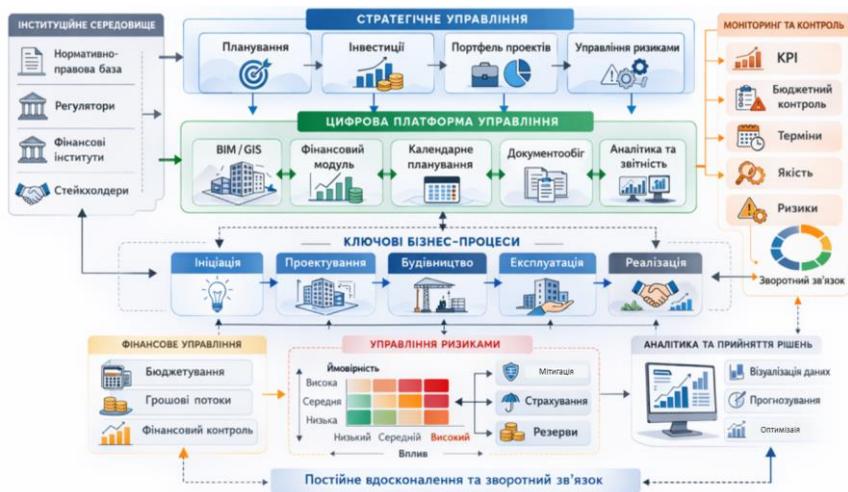

Рис. 6. Інтегрована модель системного управління девелоперським проектом в умовах цифрової трансформації (розроблено автором на основі [9])

Особливу увагу слід приділити впливу цифрової інтеграції на синхронізацію процесів планування, фінансування та контролю виконання робіт. Узгодженість цих підсистем формує ефект системної узгодженості, коли покращення в одному контурі автоматично посилює ефективність інших. Зростає швидкість обороту капіталу, зменшується кількість конфліктних ситуацій між учасниками проекту, підвищується рівень довіри інвесторів і кредиторів [10].

Для візуалізації динамічних змін результативності управління в умовах системної трансформації доцільно представити узагальнений графічний профіль розвитку ключових показників у часовому вимірі. Рис. 7 дозволяє простежити послідовність етапів адаптації, стабілізації та зростання ефективності після впровадження реінжинірингових рішень.

Аналіз траєкторії змін свідчить, що після первинної фази організаційної перебудови спостерігається поступове накопичення позитивних ефектів, пов'язаних із синхронізацією інформаційних потоків, підвищенням прозорості процесів та скороченням часу прийняття рішень. У цей період формується нова якість управління, що характеризується стійкою взаємодією між стратегічним та операційним рівнями. Зростає точність прогнозування строків і бюджетів, зменшується варіативність відхилень, підвищується узгодженість між учасниками девелоперського проекту.

Подальший розвиток системи управління безпосередньо впливає на фінансові параметри компанії. Стабілізація внутрішніх процесів та підвищення управлінської зрілості формують довіру з боку інвесторів і кредиторів, що відображається у покращенні умов залучення капіталу [11].

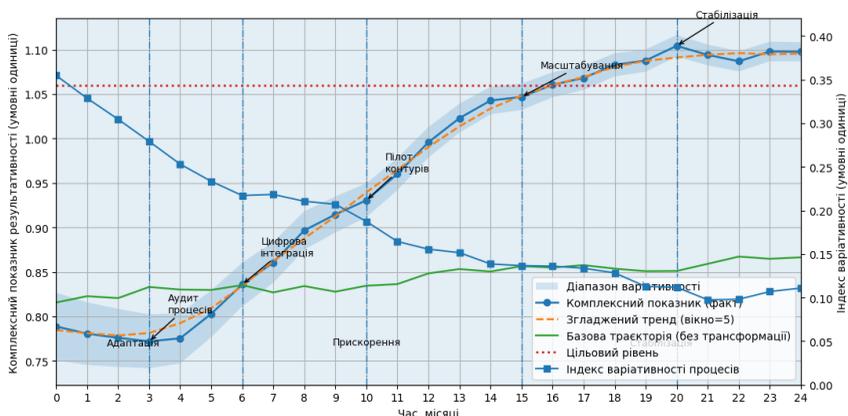

Рис. 7. Динаміка комплексного показника результативності девелоперського проєкту в процесі системної трансформації (розроблено автором на основі [10])

З метою демонстрації впливу системного реінжинірингу на фінансові параметри діяльності девелопера доцільно представити порівняльний графік зміни вартості капіталу до та після трансформації. Відповідно рис. 8 відображає зниження фінансового навантаження та покращення інвестиційної привабливості внаслідок підвищення ефективності управлінських процесів.

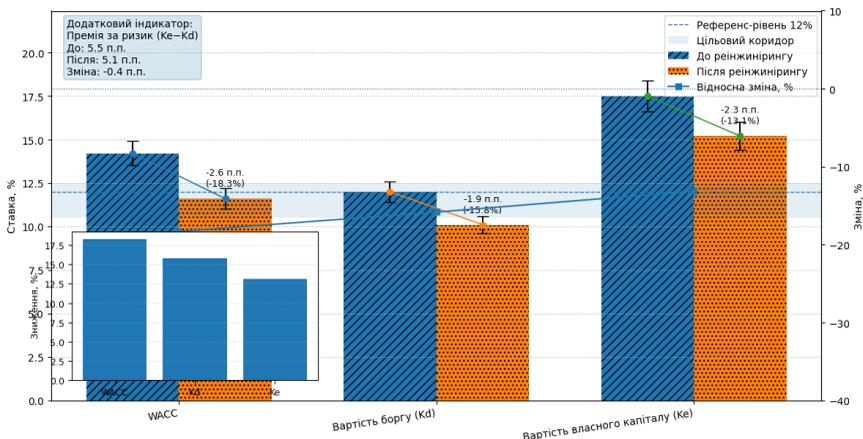

Рис. 8. Порівняльний аналіз вартості капіталу до та після впровадження системного реінжинірингу (розроблено автором на основі [11])

Графічний аналіз демонструє поступове зниження середньозваженої вартості капіталу внаслідок підвищення управлінської прозорості та цифрової інтегрованості. Це створює довгостроковий мультиплікативний ефект для

девелопера, оскільки здешевлення фінансування дозволяє реалізовувати більший обсяг проєктів при незмінному рівні власного капіталу.

Системний реінжиніринг управлінських процесів у девелоперських проєктах в умовах інституційної та цифрової трансформації постає як комплексна методологія глибокої перебудови механізмів прийняття рішень, координації учасників та управління ресурсами. Проведений аналіз підтверджує, що фрагментарна оптимізація окремих функцій не забезпечує стійкого ефекту, тоді як інтегрований підхід до трансформації організаційної структури, процесної архітектури та інформаційного середовища створює мультиплікативний результат.

Інституційні зміни формують зовнішні обмеження та стимули, які вимагають від девелоперських компаній підвищення прозорості, гнучкості та відповідності регуляторним вимогам. Цифрова трансформація, у свою чергу, надає інструментальну базу для реалізації цих вимог через інтегровані платформи управління, аналітичні модулі та системи прогнозування ризиків. Поєднання організаційної перебудови з цифровою інтеграцією дозволяє скоротити тривалість управлінських циклів, зменшити транзакційні витрати та підвищити точність планування.

Кількісна оцінка результатів трансформації засвідчує позитивну динаміку ключових показників: зростання інтегральної ефективності управління, зниження варіативності строків реалізації, скорочення адміністративних і координаційних витрат, підвищення продуктивності управлінського персоналу. Формування цифрового контуру управління сприяє переходу від реактивної моделі контролю до проактивного прогнозування, що істотно зменшує вплив ризикових факторів на фінансові результати проєктів.

Системна перебудова також має стратегічний вимір. Підвищення управлінської зрілості та прозорості діяльності позитивно впливає на інвестиційну привабливість девелопера, знижує вартість залученого капіталу та розширює можливості масштабування портфеля проєктів. У результаті формується нова модель управління, орієнтована на дані, інтеграцію процесів та адаптивність до змін зовнішнього середовища.

Отже, системний реінжиніринг управлінських процесів є не лише інструментом оптимізації операційної діяльності, а й стратегічним фактором забезпечення довгострокової конкурентоспроможності девелоперських структур. Його впровадження створює основу для стійкого розвитку в умовах цифрової економіки та постійної інституційної трансформації, забезпечуючи синергію економічних, організаційних та технологічних ефектів.

Висновок. Проведене дослідження підтверджує, що системний реінжиніринг управлінських процесів у девелоперських проєктах є необхідною умовою підвищення результативності в умовах інституційної нестабільності та цифрової трансформації економіки. Традиційні функціональні моделі управління, орієнтовані на ієрархічну координацію та фрагментовані інформаційні потоки, не забезпечують належного рівня адаптивності та прозорості. Перехід до системної перебудови процесної архітектури дозволяє інтегрувати стратегічні, операційні та аналітичні контури в межах єдиної цифрової екосистеми.

Запропонована модель реінжинірингу, що охоплює інституційний, стратегічний, процесний і цифровий рівні, створює передумови для комплексної трансформації управління. Кількісні розрахунки підтвердили підвищення інтегральної ефективності управління, скорочення тривалості реалізації проєктів та

зниження транзакційних витрат. Це свідчить про наявність мультиплікативного ефекту, коли зміни в організаційній структурі та цифровій інтеграції посилюють одна одну.

Особливе значення має формування цифрового контуру управління, який забезпечує перехід від реактивної моделі контролю до прогнозно-орієнтованого прийняття рішень. Використання інтегрованих аналітичних платформ, моделей оцінки ризиків і систем моніторингу дозволяє мінімізувати варіативність строків реалізації та підвищити точність фінансового планування. Зростання рівня цифрової зрілості управлінської системи корелює з покращенням показників рентабельності та стабільності проєктів.

Системний реінжиніринг також має стратегічний вимір. Підвищення прозорості процесів та інтегрованості інформаційного середовища позитивно впливає на інвестиційну привабливість девелопера, сприяє зниженню вартості залученого капіталу та створює можливості для масштабування портфеля проєктів. Організаційна адаптація та розвиток цифрових компетентностей персоналу формують основу для довгострокової управлінської зрілості.

Отже, системний реінжиніринг управлінських процесів слід розглядати не лише як інструмент операційної оптимізації, а як стратегічну модель розвитку девелоперських компаній. Його впровадження забезпечує синергію економічних, організаційних та технологічних ефектів, формуючи стійку платформу для функціонування в умовах цифрової економіки та постійних інституційних змін.

Список літератури:

1. Hammer M., Champy J. *Reengineering the Corporation: A Manifesto for Business Revolution*. New York: Harper Business, 1993. 223 p.
2. Williamson O.E. *The Economic Institutions of Capitalism: Firms, Markets, Relational Contracting*. New York: Free Press, 1985. 450 p.
3. Kaplan R.S., Norton D.P. *The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action*. Boston: Harvard Business School Press, 1996. 322 p.
4. Williamson O.E. Transaction-Cost Economics: The Governance of Contractual Relations. *Journal of Law and Economics*. 1979. Vol. 22, No. 2. P. 233–261. <https://doi.org/10.1086/466942>
5. Кузнєцова Н.В. Методи і моделі аналізу, оцінювання та прогнозування ризиків у фінансових системах: дис. ... д-ра техн. наук: 01.05.04. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2018. 415 с.
6. *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide)*. 6th ed. Newtown Square, PA: Project Management Institute, 2017. 711 p.
7. Davenport T.H. *Process Innovation: Reengineering Work through Information Technology*. Boston: Harvard Business School Press, 1993. 337 p.
8. Saaty T.L. *The Analytic Hierarchy Process: Planning, Priority Setting, Resource Allocation*. New York: McGraw-Hill, 1980. 287 p.
9. Matt C., Hess T., Benlian A. Digital Transformation Strategies. *Business & Information Systems Engineering*, 2015, 57, 339–343. <https://doi.org/10.1007/s12599-015-0401-5>.
10. Chupryna I., Ryzhakova G., Chupryna K., Biloshchytskyi A., Tormosov R., Gonchar V. Designing a toolset for the formalized evaluation and selection of reengineering projects to be implemented at an enterprise. *Eastern-European Journal of*

Enterprise Technologies, 2022, 1(13(115)), 6–19. <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.251235>

11. Bharadwaj A., El Sawy O.A., Pavlou P.A., Venkatraman N. Digital business strategy: Toward a next generation of insights. *MIS Quarterly*. 2013. Vol. 37, No. 2. P. 471–482. DOI: 10.25300/MISQ/2013/37:2.3.

Oksana BORYSIUK

Systemic reengineering of management processes in development projects under conditions of institutional and digital transformation

Systemic reengineering of management processes in development projects is considered as a comprehensive transformation of the organizational, process, and digital architecture of management under conditions of institutional instability and economic digitalization. It is substantiated that traditional hierarchical management models fail to provide the required level of adaptability to regulatory changes, increasing transaction costs, and the growing risk exposure of investment and construction activities. The necessity of transitioning from local functional optimization to a systemic restructuring of the managerial architecture is justified.

A conceptual reengineering model is proposed, encompassing institutional, strategic, process, and digital levels of transformation. The synergy of these levels forms a new data-driven management model focused on information flow integration and performance forecasting. An integral indicator for evaluating management efficiency has been developed, combining financial, time, and cost components with weighted significance coefficients.

The quantitative results of implementation demonstrate an increase in integral management efficiency by 8.3%, a reduction in project duration by 12.5%, a decrease in transaction costs by 18.9%, and a reduction in average project delays by 35.7%. It is proven that digital integration of management processes ensures the transition from reactive control to a predictive, forward-looking decision-making model.

A model for assessing the digital maturity of the management system has been formed, confirming a high level of integration among information subsystems and analytical modules. A direct relationship between the level of digital maturity and the financial performance indicators of the development project has been established.

It is substantiated that systemic reengineering produces a multiplicative effect manifested in enhanced investment attractiveness, reduced cost of capital, and strengthened strategic resilience of the company. The proposed approach forms a foundation for long-term competitiveness of development structures within the digital economy.

Keywords: reengineering, development project, digital transformation, institutional environment, transaction costs, integral efficiency, digital maturity, risk management.

Дата надходження статті: 05.01.2026

Дата прийняття статті: 02.02.2026